

EURASIER*blad*et

Officiell medlemstidning för Svenska Eurasierklubben

**Nr 1, 2025
Årgång 29**

Rocknikk's Expects The Jewels – "Zelda"
Fotograf: Isabelle Henry

EURASIERbladet

Medlemstidning för Svenska Eurasierklubben, SvEuK

Ansvarig utgivare

Göran Björkman

Redaktör

Elisabeth Löfberg (redaktör och grafisk designer)

Fårövägen 12

737 61 Virsbo

Tel: 073-992 76 94

redaktor@eurasierklubben.se

Tryck: SIB-Tryck

Upplaga: 700 exemplar

Antal medlemmar

Uppgifter från 2025-02-01

Helbetalande medlemmar (S)..... 672

Familjemedlem (S)..... 26

Utländska medlemmar 5

Totalt 703

Klubbens hemsida

www.eurasierklubben.se

Omslagsbilder

Framsidan

Chiasmas Gabby of Calle – ”Doubie”, får träffa en killkompis, Harry, för första gången efter första löpet.

Efter att hon först var lite avvaktande blev det full fart på leken. Doubie tyckte att Harry inte skulle lata sig mer utan komma ner och leka igen.

Fotograf: Yael Sages Wahlström

Baksidan

Pommac Granli

Fotograf: Marie Gjelsvik

Manusstopp
för nr 2, 2025
15 maj

Innehåll

Ordförande har ordet..... 4

Rättelse..... 4

Nytt år, ny redaktör 5

Skicka in material till Eurasierbladet..... 6

Livet med våra hundar 7

Hur man kan bota ensamhet..... 7

Eurasierträffarna i Stockholm föds 8

En avkopplande promenad?..... 10

En saga om två systrar..... 12

Ett år med Sommaränge Eira Fridlycka 13

Kära syster..... 17

Hundporträtt – galleri..... 18

Bonus Pop Up's Karat Pärla – ”Nayla” 19

Chiasmas Beck Of Benji 20

Chiasmas Ebba Of Wisky..... 21

Chikaraspitz All About Ace 22

Fridlyckans Nordic Nocx..... 23

Gottbols Fenix 24

Leionspitz Nugget of Myza – ”Myza” 25

Sorschies Fla B'Brinna – ”Bree” 26

Hälsoinformation 27

Ta hand om hundens tassar i vinter..... 27

En ovanlig sjukdom – Akromegali 28

Röntgenresultat..... 29

OCD/FCP 30

Dags att planera årets BPH-tillfällen 31

Utställningar 32

Titeltavlan..... 32

Eurasierspecialen 2025..... 33

Svenska Eurasierklubben 35

Styrelse 35

Kommittéer 35

Redaktion 36

Övriga ansvarsområden 36

Medlemsavgifter..... 37

Annon priser 37

Material till Eurasierbladet 37

Uppfödarregister 38

Ordförande har ordet

Nytt år, nya förutsättningar

Hoppas ni haft en trevlig start på det nya året.

Jag har gått en valpkurs och börjar en unghundkurs med vår nya familjemedlem. Det är mycket som förändrats sedan jag gick första gången 1980, men man lär sig nya saker om lärandet och inlärning, Ordspråket att "man inte kan lära en gammal hund sitta" kanske stämmer, men att "lära en gammal hundmänniska nya saker" går utmärkt.

Nu satsar vi på att få balans i klubben. Det innebär många ting.

Vi behöver en ekonomi i balans. Just nu är utgifterna höga då kostnaderna drar iväg, men vår kassör håller i trådarna och bromsar i tid. Det som just nu kostar pengar är vår fina tidning, och den ska vi naturligtvis behålla och ge ut. Vi har en ny redaktör som hälsas välkommen.

Årsmötet kommer i mars. Då brukar bekanta och nya ansikten dyka upp med nya idéer och förslag. Alltid välkommet och intressant.

Mer saker som behöver vara en jämn sammansättning av är styrelse och kommittéer. Där vill vi ha olika kön, olika åldrar, olika intressen inom hund och boende på olika orter. Detta för att få en bra balans inom klubben.

Andra saker som vi behöver balans på är mellan jobb och fritid, hund, familj med mera.

Boka in Eurasierspecialen den 24 och 25 maj 2025 i Hökensås med dubbelutställning i er kalender. Mer information finns i annonsen längre fram i tidningen.

Kolla också upp alla aktiviteter och träffar som aktiva medlemmar ordnar på olika ställen i landet. Det kan ni hitta i olika medier och forum. Ett stort tack till er och alla andra som ställer upp och är delaktiga i klubben.

Dela gärna med er av de saker ni gör med hunden, så vi andra kan få se vad ni gör. Det kan inspirera fler till nya saker.

Hoppas att vi ses i Hökensås den 24 och 25 maj.

Er ordförande Göran

Rättelse

Olyckligtvis uteblev ett stamtavlenamn i artikeln "Kastreringens konsekvenser" som publicerades på sidorna 12-13 i Eurasierbladet nr 4, 2024.

Hunden på de övre två bilderna på sidan 13 är **Popsie's Kenzo**.

Den nedre bilden visar **Kitune's Ferrari**.

Vi ber om ursäkt för det inträffade missförståndet.

Redaktionen

Nytt år, ny redaktör och grafisk designer

Hej alla medlemmar i Eurasierklubben!

Jag hoppas att ni har haft en bra inledning på 2025.

Mitt namn är **Elisabeth Löfberg** och jag är ny redaktör för Eurasierbladet sedan årsskiftet. Jag är pensionär, gift och bor med min familj i Virsbo i norra Västmanland, drygt fyra mil norr om Västerås.

Det är inte bara i redaktionen som jag är ny. Jag är också relativt ny som ägare till en eurasier, och likaså medlem i Eurasierklubben. Däremot är jag inte ny som hundägare. Vi har haft hund i drygt 22 år. Sommaren 2002 flyttade vår första Berner Sennenhund, Xazza in. Sedan dess har familjen haft ytterligare tre Berner Sennenhundar: Allis, Lexi och Cindi.

Efter att vi fått ta farväl av Cindi förra sommaren insåg vi snabbt att det inte gick att vara utan en fyrfota familjemedlem. Vi bestämde oss då för att byta till en lite mindre ras med mycket päls. Jag har sedan barnsben drömt om en chow chow, för att på senare tid bli alltmer nyfiken på eurasier. Jag läste på och fastnade för rasen. Tänk om det någonstans fanns en liten eurasiertjej som kunde bli vår!

Vårt lilla busfrö

Den lilla tjejen visade sig finnas hos Cathy på Chiasmas kennel. Redan i början av september 2024 var lyckan fulländad när jag och min man Kurt satte oss i bilen och åkte ner till Skåne för att hämta den åtta veckor gamla **Enya** (Chiasmas Gemma Of Calle). Det har i skrivande stund gått fem månader sedan dess. Vår mysiga och sociala lilla fluffboll har blivit en stor dam på drygt sju månader.

Enya kunde ni stifta bekantskap med i förra numret av Eurasierbladet, när jag berättade om hennes återseende med syrran Ockra. Nyligen träffade hon ytterligare en.

Erfarenheter och nya idéer

Fram till för ett år sedan jobbade jag med trycksaksproduktion på ett multinationellt företag. Under mer än 36 år har jag bland annat producerat allt ifrån annonser, inbjudningar och mässmaterial till säljbroschyrer, omfattande tekniska manualer och bruksanvisningar. Under ett par år var jag även redaktör för personaltidningen.

Åren 2013-2015 gjorde jag medlemstidningen åt Svenska Sennenhundklubben. Det var en mycket rolig och lärorik fritidssyssla. När min arbetssituation förändrades, räckte tiden och orken inte till utan jag lämnade det uppdraget.

Alltsedan jag gick i pension har jag saknat den här typen av uppdrag. Det är något speciellt med att få producera en tidning. Nu har jag fått förtroendet igen att vara med och skapa en intressant, färgstark och innehållsrik tidning med härliga hundbilder och reportage. Förhoppningsvis kommer min erfarenhet och kunskap väl till pass i arbetet med att vidareutveckla tidningen.

Till sist vill jag passa på att tacka för allt material som ni skickat in till årets första nummer av Eurasierbladet. Jag tror att ni upptäcker att det skett vissa förändringar i layouten redan nu. Hoppas att ni läsare uppskattar dem. Hör gärna av er med feedback, tankar och idéer.

Ta hand om er och era fyrfota familjemedlemmar, och ha det så bra!

Elisabeth

Skicka in material till Eurasierbladet

Eurasierbladet består av en kombination av texter och bilder av olika slag. Varje nummer får bestå av max 48 sidor, och vi försöker få med så mycket som möjligt av det material som kommit in. Det finns dock begränsningar och förbehåll att ta i beaktande.

Redaktionen bestämmer var i tidningen det material som du har sänt in placeras och hur layouten ser ut. Den komponeras utifrån fördefinierade mallar. Vår målsättning är att texter och bilder ska ha så hög kvalitet som det går i tidningen. Redaktionen förbehåller sig därför rätten att utesluta bilder som vi bedömer inte kommer att kunna publiceras/tryckas med godkänd kvalitet.

Checklista

Här följer en checklista att utgå ifrån när du ska skicka in ditt material. Se även informationen på sidan 37.

Texter

Skarpast text får man när den läggs in direkt i tidningens layout. Då kan vi också göra korrigeringar vid behov.

- Korta texter kan skrivas direkt i ett mejl.
- Längre texter, tabeller och listor skrivs i Word eller Excel som bifogas till mejlet.

Då kan vi enkelt kopiera informationen från filen, klistra in i tidningen och använda fördefinierade formatmallar. Undvik att skicka skriven text omgjord till en PDF-fil.

Digitala bilder

Det krävs en hög bildkvalitet för att få en skarp och tydlig bild i tryck. Om man exempelvis försöker att förstora en bild som är 5 x 10 cm (bredd x höjd) till en helsidesbild på 21 x 29,7 cm blir den suddig och pixlad. Den upplevs som rutig. Det går inte att förbättra en bild som är oskarp och förvänta sig ett acceptabelt resultat. Därför ber vi dig att **skicka originalbilderna som sparats i kameran/telefonen**. Det ger oss bästa möjliga flexibilitet, kvalitet och resultat.

- Skicka originalfilen i ursprungsstorlek, dvs inte behandlad i ett bildbehandlingsprogram, beskuren/kapad, förminskad eller på annat sätt modifierad. All modifiering och färgjustering görs av redaktionen.
- Lägg inte in några texter i bilden, varken titlar eller fotografens namn. Det försvårar beskärningen av bilden och kan medföra extra retuscheringsarbete. Dessutom är det risk att texten förlorar skärpa om/när bilden storleksförändras.
- Lämpliga filformat är TIF, EPS, RAW/NEF eller PSD. JPG-filer fungerar bara om det är okomprimerade originalbilder från kameran/telefonen. Varje gång en bild sparas om i JPG-format får den sämre kvalitet.

- Digitala bilder som laddas ner från Facebook eller hemsida är för små och har för låg kvalitet. De duger inte att trycka och vi kan inte förbättra dem.
- Ange vem som är fotograf. Andras bilder får inte användas utan att du frågat och fått ett medgivande från fotografen. Vi utgår ifrån att det finns ett godkännande för publicering och har ingen möjlighet att kontrollera det i efterhand.

Skicka in material

- När du mejlar ditt material, se till att text- och bildfiler **bifogas till mejlet**. Infoga dem inte. De flesta mejlprogram har ett gem som ikon för bifoga. Använd det, sök upp och välj filen eller filerna.
- Om du får frågan om bildstorleken ska minskas eller behålla originalstorlek, välj **originalstorlek**.
- Bildfilerna kan bli rätt stora. Om många bilder ska skickas, rekommenderar vi att de skickas i en komprimerad mapp (zip) eller delas upp och skickas i flera mejl så att de inte fastnar i någon mejlserver.

Tips för att ta fina hundbilder

Det finns en mängd tips och rekommendationer om vad man ska tänka på när man fotograferar djur.

- Liggande bilder är mer flexibla än stående. Vänd därför gärna på telefonen när du fotar med den.
- Även om hunden/hundarna är huvudmotivet, är det viktigt att inte gå för nära in på när man fotar. Se till att det finns ett fritt område runt om själva motivet så att bilden kan beskäras vid behov.
- Kontrollera att omgivningen inte innehåller skräp eller så mycket information att läsaren tappar fokus på hunden.
- Undvik att ta bilden ovanifrån eftersom hunden då ser underlägsen ut. Böj på knäna, sitt på huk eller på marken så att du kommer i samma nivå som hunden.

Text och fotograf: Elisabeth Löfberg

Livet med våra hundar

Livet med hund kan se ut på en mängd olika sätt från en hundägare till en annan. Det kan också skilja väldigt mycket från en dag till en annan för en och samma person beroende på vad som händer. Vissa aktiviteter och händelser kan man planera och förutse, medan andra verkar ske helt oförutsett eller är det bara ödet? Oavsett vilket så kan just den händelsen eller aktiviteten vara värd att dokumentera och dela med sig av i skrift och/eller på bild.

Reportagen som publiceras i sektionen "Livet med våra hundar" i detta nummer av Eurasierbladet ger en liten inblick i hur vardagen ser ut för några av våra medlemmar.

I år ska vi dessutom följa den lilla valpen Eira (Sommaränge Eira Fridlycka) på hennes öden och äventyr. Del 1 i följetongen om hennes liv hittar ni lite längre fram i tidningen.

Elisabeth Löfberg

Hur man kan bota ensamhet

Text och fotograf: Lilli-Anne Sihlberg

Jag och min man har haft hundar under alla våra femtio år tillsammans. De två sista hundarna fick sluta sina liv några månader innan min man gick bort. Så blev jag ensam och åkte dessutom på en svår lunginflammation med vatten i ena lungsäcken. Jag ville så gärna bli frisk och pensionera mig för då ville jag bli med hund igen. Eftersom jag varit så sjuk frågade jag min syster Anita om det var okej att jag skaffade hund om något skulle hända mig. "Givetvis", svarade hon och så satte jakten igång.

Första försöket misslyckades, då den aktuella kullen bara innehöll tikvalpar. Jag hade ju bespetsat mig på en hane. Kände mig lite deppig. Anita skickade utan tanke på tiden på dygnet (midnatt) iväg mejl till några kennlar. En nattuggla svarade: "vi har öppet hus i morgon och ni är varmt välkomna!"

Vi sov på saken och nästa morgon körde vi mot Svenljunga. Vi fick då möjlighet att träffa nio vuxna hundar. De var fantastiska. Jag fick fylla i ett omfattande frågeformulär och sedan var det att börja gå i väntans tider.

Den 28 november 2022 föddes valparna. Och bland dessa fanns min lille gosse. Vi hälsade på valparna när de var fem veckor gamla. Det var en busig samling. "Min" verkade nästan väl lugn, men det visade sig så småningom att han var ett riktigt busfrö.

Min ensamma tillvaro vändes totalt upp och ned när jag hämtade honom. Han fyller upp mitt liv med otroligt mycket bus och kärlek. Hans energi är utan gräns.

Nu är han två år och är fortfarande glad, översocial och busig. **Tack Kicki och Amanda** för att jag fick bli matte till Sorschies Wi Ville. ■

Eurasierträffarna i Stockholm föds

Eurasierträffarna i Stockholm har funnits ganska länge även om de inte var regelbundna. Mellan 2015 och 2017 anordnades några få träffar i Rosersberg, vid slottet med samma namn. Där fanns en gigantisk fårhage vars ägare lät hundarna använda den. Träffarna lades ut på Facebook och runt 10 eurasier brukade komma regelbundet.

Initiativtagarna var makarna Suzan Wernström och Richard Persson från Sollentuna som hade en eurasier, Leya. Träffarna fortsatte att äga rum några gånger under 2018 och 2019. Sedan stängdes hagen för hundar eftersom gräset hade vuxit alltför högt, och bonden ville sätta tillbaka fåren för att beta av gräs och sly.

Pandermiären, 2020-2021, satte stopp för träffarna fram till 2022, då de flyttades till Hundön på Drottningholm.

Vår eurasier, Nala, kom till vår familj i Täby 2017. Hon var som busigast och energisk som unghund. Jag och min man, Roger Hedqvist, ville så gärna att hon skulle kunna leka och socialisera med andra eurasier. Vi letade efter eurasierträffar och hittade en som anordnades en

gång om året av Helen Nordström och hennes man i Brandalsund, Södertälje. Nala kördes dit tre år i rad. Hon hade det så roligt med många andra eurasier. Olyckligtvis var dessa träffar för sällan och för långt bort från Täby.

Redan då visste jag att det fanns ett fåtal eurasier i Täby med omnejd eftersom jag och Nala av ren slump hade stött på dessa vovvar. Jag gjorde ett inlägg i gruppen Eurasiern Stockholm och undrade om det fanns andra eurasierfamiljer i Täby och norrort som var intresserade av att låta hundarna träffas regelbundet. Gensvaret blev svalt.

Som tur var läste Suzan Wernström inlägget och hörde av sig. Hon berättade att Hundön på Drottningholm var ett passande ställe för bus och lek. Det är en ö omringad av en kanal vilket gör det svårt för hundarna att lämna området. Suzan, hennes man och hundarna Leya och Texas, som hade omplacerats hos dem 2021, hade på nytt börjat bjuda in till spontana träffar i januari 2022. Vi tog vår Nala dit. Suzan och jag kom överens om att anordna en eurasierträff en gång i månaden, vilket har skett sedan dess.

I mars 2022 satte Suzan ihop en inbjudan till första träffen. Runt 8-10 fluffbollar med sina tvåbenta kom till Hundön från olika delar av Stockholm. Fluffbollarna hade det riktigt skoj. Några eurasier blev stammisar. En av dem är Uma som är nu 12,5 år och hennes matte Birgitta Svensson från Skarpäng. De har varit med sedan starten på Hundön fram till idag. Andra eurasier har kommit och gått.

En av stammisarna då, Ozzy som vid tillfället var valp, älskade att gå ner i vattnet och bada. En dag tog han sig över kanalen och sprang iväg. Det blev inte roligt för Ozzys husse som fick springa efter honom. Faran kan lura var som helst! Då fick Birgitta en lysande idé att träffas på Lidingö i stället. Hon hade hört om en inhägnad hundrastgård där våra fluffbollar skulle kunna springa och leka utan risk att rymma. Den hette Furutorp. Hon åkte dit för att rekognosera platsen och därefter bestämde vi oss för att flytta träffpunkten.

Lösningen blev lyckad. Flera fluffbollar sökte sig dit. Dessutom bestämdes att träffarna skulle äga rum en söndag i slutet av månaden. Tyvärr tyckte grannarna runt omkring att hundarna förde för mycket oväsen, vilket ledde till klagomål och kommunen bestämde att lägga ner hundlekplatsen. Det anlades en ny hundgård en bit bort på Fågelöudde. Den nya platsen är rimlig och innefattar en liten del av skogen som gillas av hundarna.

Från början var det Suzan och jag som delade ansvaret för träffarna på Hundön. Suzan och hennes vovvar kom inte ibland på grund av att Texas blev osäker i andra hundars sällskap. Jag tog över och så småningom blev Birgitta involverad och tillsammans fortsatte vi att hålla i träffarna tills jag av familjära skäl tog en paus i början av 2024. Suzan, Leya och Texas kom tillbaka i år. Tråkigt nog för deras familj, har båda gått bort under det sista halvåret.

Just nu är det Birgitta som håller i gång träffarna. Nuförtiden bestämmer de närvarande datumet för nästa träff när de ska ses. Träffarna uppskattas av många. Vissa fyrbenta och tvåbenta kommer regelbundet medan andra gör det ibland. Även blivande eurasierfantaster, samt de som funderar på att skaffa hund och undrar om en eurasier är rätt hund för dem, kommer för att träffa och prata med andra eurasierägare. Fast det viktigaste är att våra pälsklingar kan träffas och ha det roligt tillsammans samt att deras ägare kan utbyta tips, erfarenheter och minnen.

Vid pennan: Diana Maguina Hedqvist

Medförfattare: Birgitta Svensson och Suzan Wernström

Fotografer: Suzan Wernström, Diana Maguina H och Birgitta Svensson

En avkopplande promenad?

Strax före jul skulle Enya och jag gå på vår vanliga förmiddagspromenad. Min förhoppning var att det skulle bli en avkopplande sådan. Det var fint väder, dagen efter ett busväder med omväxlande snö, regn och blåst.

Det började bra när jag klädde på mig hemma i hallen. För omväxlings skull kom Enya direkt så jag kunde sätta på henne den nya selen som vi fått hem kvällen innan. Det här bådade gott! Det kanske var av nyfikenhet som hon kom, jag vet inte, för annars brukar hon alltid gömma sig under trappan tills ytterdörren öppnas. Då har hon bråttom ut för att inte riskera att bli lämnad hemma.

Väl ute på vägen var Enya full av energi, med massor av spring i benen. Jag insåg dock rätt snart att hon tänkte sig något helt annat än en avkopplande, stilla promenad. Världen väntade ju på att bli upptäckt!

Så dum man kan vara

Efter en kort stund kunde jag också konstatera att jag hade gjort en grov felbedömning av underlaget. Det var fullständig isgata under det tunna snötäcket, om än bitvis sandad - i början. Mina icebugs stod givetvis kvar

hemma på skostället i hallen. Nästa miss var att jag valt koppel istället för spårlina. Enya var på sitt allra bästa draghumör och all koppelträning var som bortblåst, hur mycket jag än försökte. I det läget kände jag mig verkligen som Bambi på hal is där jag stapplade fram bakom henne i andra änden av koppellet.

I slalom mellan träden

Jag hoppades innerligt att det skulle bli bättre när vi kom in i skogspartiet. Det blev det inte! Stigarna och skogsvägarna som vi brukar gå på är flitigt utnyttjade och var precis lika isiga. Vi fick kryssa oss fram mellan träden vilket Enya tyckte var väldigt roligt och spännande. Det rör sig mycket djur i området så hon upptäckte rätt snabbt att alla dofter och fysiska bevis på deras närvaro var mycket intressantare än att lyssna på och lyda matte.

Enya utforskade noggrant varenda stubbe, lingonristuva, gren och buske. Mossan körde hon ner nosen i helt för att nå undersidan på den. Det tog en stund innan jag lyckades övertyga henne om att vi skulle fortsätta en bit till.

Väl ute på en något större, och lite mindre isig, skogsväg, tänkte jag att vi skulle träna inkallning. Vi var helt ensamma på platsen så jag släppte Enya. Vi tränade en stund. Varje gång kom hon glatt springande tillbaka till mig och satte sig vid sidan. Hon var jätteduktig. Mitt självförtroendet växte lite och vi fortsatte att gå, lyssna på fåglarna och njuta av naturen.

Nästa utmaning

Plötsligt stannade Enya cirka tio meter framför mig och stirrade intensivt på något. Jag tittade upp och fick till min fasa se en häst med ryttare i sadeln komma gående emot oss. Vägen gjorde en svag böj framför oss men skymdes av stora granar, så jag hade varken sett eller hört dem komma. Jag blev iskall och höll andan samtidigt som jag försökte vara lugn och försiktigt locka på Enya. Hon hade fullt fokus på hästen som stannat bara några meter ifrån henne. Jag var livrädd att hon skulle springa fram till den. Under ett ögonblick var allt stilla. Inte en reaktion kom varken från Enya, hästen eller dess ryttare. De bara stod och iakttog varandra.

Jag smög sakta fram emot Enya och lyckades precis få tag på svansen när hon satte fart framåt. Med darrande händer kunde jag koppla henne och gå åt sidan så att ekipaget fick passera. Enya var helt fascinerad. Hon hade aldrig sett något så stort djur förut.

Nya lekkamrater

Jag var rejält svettig efter den persen, svängde in på en stig som ledde hemåt igen. Det fick räcka med äventyr nu

Fotona är tagna vid ett senare tillfälle. Av förklarliga skäl gick det inte att fota under den aktuella promenaden.

tyckte jag, även om vi bara kommit några hundra meter hemifrån. Dessvärre skrämde vi iväg två rådjur som stod en bit bort under några träd. Enya blev entusiastisk och gjorde sitt yttersta för att försöka springa efter dem. Det var ju jättekul att någon ville leka med henne!

När rådjuren försvunnit och Enya hade lugnat sig lite, gick hon omkring och nosade. Hon stannade till bakom en lite högre stubbe och hade fullt fokus på något intressant på marken. När jag kom fram och tittade ner fick jag se hur hon klev runt med baktassarna i en stor bajshög. Det var sista droppen som verkligen gjorde att jag fick nog och ville hem.

Det första jag gjorde hemma var att lyfta in lilla fröken Enya i duschen. Där stod hon lugnt och stilla medan vattnet rann över henne, och bajslukten ersattes av doften från schampo och balsam. Slutet gott ...

Det blir aldrig som man tänkt sig

Det är kanske det här som är en del av tjusningen med hundpromenader. Man går ut på gott humör och med de

bästa intentionerna och sedan kan det bli så fullständigt annorlunda mot vad man tänkt sig. Hur mycket jag än försökte hålla humöret uppe och vara lugn, så dalade det allt eftersom och irritationen ökade i takt med varje inträffad incident.

Under hela promenaden hörde jag en tidigare uppfödares ord mala i mitt huvud: "Om hunden inte uppför sig väl, rannsaka dig själv. Det är inte hunden det är fel på, utan felet ligger hos dig och något i ditt beteende."

Med det i åtanke var det inte konstigt att det blev en svettig promenad med en valp som gjorde precis som hon, och inte jag, ville. Trots att jag nog inte kunde beskyllas för allt som gick fel, så kände jag mig som världens sämsta hundägare som inte hade bättre pli på min hund. Som om man kan förvänta sig att en liten valp på dryga fem månader är fullärd, går hur fint som helst i koppel vid ens sida och inte försöket hitta på bus.

Vi har haft många fina promenader sedan dess och fler har vi framför oss. Men just den lär vi nog sent glömma.

Text och fotograf: Elisabeth Löfberg

Essa och Asska

Asska och Essa

En saga om två systrar

Ibland händer det roliga saker och uppstår märkliga sammanträffanden.

I slutet av sommaren började jag, Maria, på en valpkurs med min lilla eurasier tjej Asska (EldZtorm Avicii Freak). Vid ett kurstillfälle kunde jag inte komma och fick då ta igen det genom att delta på en öppen träning i vardagslydnad. Instruktören på den kursen berättade att hon skulle ha en valpkurs lektionen efter och där hade hon en eurasier anmäld. Spännande! Jag såg fram emot att få träffa den och dröjde mig kvar.

Dessvärre visade det sig att det var bara teori denna gång och inga hundar var med. Besvikelse! Men när jag och Asska gjorde oss redo att åka hemåt kom en glad tjej fram och frågade om Asska var en eurasier. Såklart så var det matte, Anna, till den anmälda eurasiern, Essa (Rocknikk's Jive Winner). Vi pratade en stund om våra valpar och bytte kontaktuppgifter.

Efter detta har vi hållit kontakt och träffats några gånger så våra små tjejer, som nu är struliga unghundar, har fått leka och härja runt med varann. Det skiljer bara drygt 2 veckor i ålder mellan dem. Så kul att vi hittade varann genom en ren tillfällighet!

Och, som grädde på moset har vi nyligen upptäckt att våra fluffrumpor dessutom är halvsysstrar! Vi har rätt roligt åt att vi inte kommit på det förrän nu efter flera månaders vänskap!

Hälsningar från

Maria Hedenmark, Björklinge (Asskas matte)

Anna Ekenkrantz, Uppsala (Essas matte)

Asska och Essa

Essa och Asska

Ett år med Sommaränge Eira Fridlycka

I år följer vi Eira

Text och fotografi: Hanna Tingsgård

I oktober 2024 föddes kull Fridlycka, Sommaränge kennels första kull. Jag som har kennel Sommaränge heter Hanna Tingsgård och bor i Skutskär vid havet i Norduppland. Till familjen hör mina två tonåringar och numera två eurasier. Mamma till kull Fridlycka är Idun Äppelblom, Leionspitz Absolutely Noelle, och pappa är Nelson, Fridlyckans Nashoba.

Jag har drömt om att kunna ha en liten kennel ända sedan jag var 8 år och vi köpte vår goldenvalp. Att få sitta i ett hav av varma gosiga valpar var så nära himmelriket man kunde komma tyckte jag då, och det tycker jag än. Mitt i livet blev det äntligen rätt tid för en egen kennel. Idun kom till oss 2021, och 2022 gick jag SKKs uppfödarutbildning. 2023 registrerade jag kenneln och i början på 2024 fick vi besök av en kennelinspektör.

SKKs ambition är att en kennelinspektör ska komma till alla nyregistrerade kennlar. De informerar om avtal och regler, inspekterar och förhör sig om allt som har med hunden/hundarna att göra, såsom sov- och matplatser, matförvaring, utegård samt antal promenader. Denna inspektör kollade till och med hur mycket leksaker och tuggben Idun hade. Detta är förstås med hundarnas bästa i fokus, och det är en väldigt viktig del av SKKs verksamhet tycker jag.

Förberedelser inför valpningen

Idun var dräktig för första gången under detta besök och valpningen var nära förestående. Så valplådan var iordningställd, den har jag ritat och konstruerat själv. Den består av fyra skivor som bara fasas in i varandra, inga spikar eller skruvar, men två täljda pluggar till taket. Jag är, som kanske framgår, väldigt stolt över den, haha! Både valplådan och allt övrigt fick med beröm godkänt, så det var en verkligt trevlig kennelinspektör enligt mig! Fortsättningsvis kommer inspektionsbesöken oanmällda ungefär vart femte år.

En hjälpande hand

Två veckor senare valpade Idun. Det blev bara en valp och den var dödfödd. Valpningen blev lång och svår, vilket är vanligt då det bara är en valp. Under den natten klev Helena på Fridlyckans kennel in som en hjälpande ängel. Tack vare hennes guidning kunde jag och min kära vän Astrid som var med, hjälpa och stötta Idun

så att vi slapp kejsarsnitt. Men tyvärr klarade vi inte valpen. Det var fruktansvärt hjärtskärande för Idun, oss och alla valpköpare som ivrigt väntade och hoppades på en stor kull.

Helena fortsatte att vara en ängel i sorgen som följde. För att kunna blicka framåt erbjöd hon mig möjligheten att få para Idun med någon av hennes underbara hanar. Den supervänlige, sociale och viltfärgade Nelson blev direkt favorit för mig, och när även hans fina ägare Maria och Per var med på noterna ljusnade framtiden.

Kärlek vid första ögonkastet

Idun och Nelson på date.

Idun och Nelson träffades i augusti, och det blev kärlek vid första ögonkastet. Så fort Per öppnade bakluckan och Nelson blev synlig var det som att Idun träffades av blixten. 'Honom ska jag ha och jag ska ha honom nu!'-signalerna gick inte att misstolka. Känslorna var besvarade och det blev en lyckad parning.

Dräktigheten blev lugn och fridfull. Jag kände både frid och lycka hela tiden, ingen nervositet eller oro som förra gången. Jag var faktiskt hela tiden övertygad om att Idun var dräktig, trots att det tar många veckor innan man kan veta det säkert. Att kullen skulle heta Fridlycka blev självklart inom mig; för den tacksamhet jag känner till Helena, för att hedra pappa Nelson och för den frid och lycka kullen gav från tillblivelsens först stund.

Självklart skulle vi behålla en valp. Jag önskade mig en social och glad tik som var lik pappa Nelson och som skulle bli ett vackert par med vår gyllene Idun. Jag oroade mig lite över hur jag skulle kunna välja, och bad Universum om att valpen själv på något sätt skulle visa mig att hon skulle stanna!

Fridlyckakullen föds

Så blev det dags för valpning igen. Den var beräknad till en torsdag, men jag ringde Astrid och sa att det är nog bäst att du kommer på tisdag kväll. Iduns öppningsvärkar började också under tisdagsnatten men vi fick ändå sova ett par timmar. Vid niotiden på onsdagsmorgonen kom de första krystvärkarna och efter ett par krystningar föddes den första valpen, Eisbjörn. Sedan kom snabbt och lätt Edda, Eldgrim, Edison och så ledsamt nog en dödfödd valp. När Idun började krysta för valp nummer sex gick det svallvågor över hela min kropp. Astrid kände det också och sa:

“Nu kommer er valp, Hanna!”

”Ja det gör hon”, svarade jag.

När valpen väl var född visade det sig att det var en mörk och fin tik. Det var alltså klart innan Eira ens var i världen att hon skulle stanna!

Slutligen föddes valp nummer sju och det var Ellis. Sedan var det klart. På tre timmar föddes alla sju valparna, varav sex var starka och friska. Nästa dag vägde de mellan 412 och 528 g.

Valparna är tretton dagar gamla.

Idun åt ett par moderkakor, fick kefir och äggula utblandat med vatten och druvsocker i isbitar under valpningen, även lite Resorb. Hon var i fin form och hade mycket mjölk, alla valpar kunde dia direkt. Lugn, frid och lycka infann sig. Mor och valpar sov och åt i valplådan bredvid min säng. Själv tog jag plats på en dyna på golvet precis utanför lådan, för att hålla Idun sällskap och för att oavbrutet kunna beundra de små underverken.

Lugna och sköna första veckor

De tre första veckorna var väldigt lugna och sköna. Idun trivdes i valplådan som har både tak och förhängen. Därinne blir som en mörk och mysig lya. Så vill tikarna ha det fick vi lära på utbildningen och det verkar logiskt för mig. Det är ju sådana lyor de gräver själva.

Jag tror att jag sov nästan lika mycket som valparna under denna tid, otroligt vilsamt och skönt, när jag inte fotade eller bytte och tvättade täcken.

Från ca tre veckor blev det lite mer hektiskt med det. Plötsligt verkade valparna kissa överallt. Idun städade dag och natt och jag tvättade likaså, och undrade: hur skulle man lära valparna att gå på toalettlådan?! Ja, de blev i alla fall satta på den så fort jag hann med.

Ändrade toalettrutiner

Från ca 4 veckor började Idun visa att hon ville att valparna skulle göra sina behov ute. Hon gick helt enkelt till altandörren med sin kull av pyttesmå bäbisbjörnar som knappt kunde gå, typ klockan 05 på morgonen i svarta och blöta novembermörkret. Ja, jag skulle inte själv ha kommit på tanken kan jag säga. Men en sån fantastisk mamma som Idun hade varit från dag ett så litade jag på henne och följde henne.

Mammas mat är bäst men vi föredrar att äta ute.

Från 4 veckor gjorde valparna det mesta av sina behov ute, även om ganska många "olyckor" skedde inomhus också såklart. Dock lärde sig valparna oväntat snabbt att använda toaletlådan med konstgräs och pellets under. De hann bara inte alltid dit. Lådan är ett trix jag lärt av Anna-Karin Lundberg, som skriver så utförligt och lärorikt om uppfödarlivet på kennel Balder-Balder.

Nattmål och kissning

En lite jobbig sak med utekissandet var att Idun tyckte det skulle skötas även på natten. Detta tror jag berodde på att hon städade alla kissfläckar hon hann med inomhus, dygnet runt. Jag gissar att hon tyckte det var jobbigt, vilket verkligen är rimligt.

Således väckte hon mig ett par gånger varje natt. Då skulle valparna dias, för att sedan kissas, men hon lät dem inte göra det förrän jag släppt ut dem. På denna punkt skiljer sig mina och Iduns uppfattningar om valpuppfostran radikalt. Genom utpressning blev jag tvungen att följa hennes, för vem vill neka sina valpar mat på natten liksom?! Dessutom uppskattade jag såklart att valparna hårdtränades i rumsrenhet, det får jag erkänna.

Edda och Eira 6 veckor gamla.

Valpmys när det är som bäst

Valpkullen var helt ljuvlig att leva med, så mjuka, pussiga och glada valpar. Det var rena lyckopillret att få vara med dem hela tiden och bara gulligulla från morgon till kväll. Det verkade helt omöjligt att någon av dem skulle kunna flytta. Nä, de måste helt enkelt stanna kvar allihop!

Som kallast hade vi under perioden -10 °C, men det varade bara ett par dagar. Det var otroligt smidigt att kunna släppa ut valparna många gånger om dagen, och de var ute varje dag oavsett väderlek.

Innehållsrik förberedelse

Valparna lärde känna vår katt som levde sin sista tid i livet då, de träffade mormor och morfars snälla dvärgschnauzer Ville, åkte bil, lärde sig duscha och klippa klor, träffade robotdamsugaren Robban, blev avmaskade, fick prova att promenera med koppel och sele, lärde sig äta riktig mat samt att klättra, klänga, springa och jagas överallt och hela tiden. De bet ner alla solrosorna jag missat att höstdäda, vilket var bra, men blåbärsbuskarna var mindre bra. De sov väldigt mycket också, så vi hade det lugnt och fridfullt hemma.

Edison 6 veckor gammal.

Underbara kullen Eisbjörn, Eldgrim och Ellis 6 veckor gamla.

Eira 10 veckor tillsammans med Idun vid havet.

De blivande valpfamiljerna kom på besök och jag är så tacksam att våra valpar har fått så underbara nya hem.

Valparna flyttar

Till sist kom den åttonde och sista veckan före jul. Då blev vår älskade Simson, den 14-åriga katten, akut dålig och fick somna in. Det var väldigt smärtsamt för oss. Samtidigt skulle valparna besiktas och vaccineras, julen förberedas och jag hålla koll på alla papper inför mina första valpförsäljningar. Valpkullen hade fått en otrolig energi stundvis och plötsligt kändes tiden helt rätt för valparna att få sina egna familjer. Eisbjörn firade jul med oss men flyttade till sitt nya hem i Umeå den 27 december. Till sist var bara Eira och Idun kvar.

Då började det sjunka in att vi fått vår egen valp. Vilken lycka att gå små promenader på "cykelvägen" med dessa två, samma väg som vi gick med Idun när hon var liten, och att nu se Eira vicka fram sin lilla fluffrumpa på precis samma sätt.

Att ha valpmamman här hemma är otroligt lyxigt. Eira får utlopp för så mycket valpenergi tillsammans med Idun, som verkligen älskar att leka med henne. De har haft ett särskilt band från början, och jag tror att Idun också vetat hela tiden att Eira skulle stanna.

Lek och träning

Vi leker förstås ofta med hundarna. Det är så mysigt! Vi uppfostrar också det lilla vilddjuret tillsammans. Idun visar henne till exempel hur man hälsar på matte

när hon varit borta: inte hoppa och studsa, utan lugnt och med alla tassar i golvet ska det göras. Eira verkar också kunna vissa kommandon utan att vi tränat dem. Exempelvis "gå på sidan", som jag visar med handen, har hon lärt sig det med modersmjölken eller ...? Men lite selektivt är det nog, för "stanna" kan hon inte alls. Det ska vi börja träna.

Idun skämmer också bort den lilla prinsessan otroligt mycket, hon plockar godis och ben ur Iduns mun. Ibland säger Idun ifrån. Då skrapar Eira på henne med tassens tills hon får det hon vill i alla fall. Dock har Idun lite mycket vaktinstinkt när det gäller lillan ute på promenader. Vi jobbar på att hon ska kunna slappna av och låta mig sköta det.

Väluppfostrad valp

I skrivande stund är det ljuvligt att ha valp, allt bitande osv som vi var beredda på sen sist slipper vi. Tack Idun! Vi har en rumsren valp som är så mjuk och lugn, Eira sitter ofta och bara tittar på oss och är otroligt lättlärd. Hon leker också mycket för sig själv och har alltid något att göra när hon inte sover. Hon får springa lös på skogspromenader och på stranden precis som sin mamma (när hon inte sitter i cykelkorgen). Eira kommer självständigt på inkallning, och hon håller kontakten med oss hela tiden. Eira är också väldigt social och viftar på svansen till alla nya människor hon träffar, så roligt! Säkert kommer det mer utmaningar framöver, men ännu så länge bara njuter vi.

Fortsättning följer i nästa nummer.

Kära syster

Text: Elisabeth Löfberg

Fotograf: Yael Sages Wahlström

En söndagseftermiddag i februari fick Enya (Chiasmas Gemma Of Calle) besök av sin syster Doubie (Chiasmas Gabby Of Calle) som i vanliga fall bor med sin familj i Lund. Nu var familjen ute på långresa norrut och hade vägarna förbi Virsbo. Vad passade då bättre än att ta en paus för att träffas och låta systrarna leka en stund?

Inför besöket hade vi skojat om ifall vi skulle se skillnad på våra hundar. Tjejerna har hela tiden sett så otroligt lika ut på bilderna som vi delat. Och frågan var om de skulle de känna igen varandra. Det har trots allt gått fem månader sedan de skildes åt, i början av september 2024.

Det är omöjligt att veta vad de tänkte när de sågs igen. När Doubie kommit in genom grinden hos oss, och vi hade släppt ut Enya, verkade det som att de aldrig varit ifrån varandra. Det behövdes ingen stunds nosande eller avvaktande hälsningsceremoni. Tjejerna fann varandra direkt, och började leka precis som om de bara fortsatte där de slutat på sensommaren förra året.

Hej syrran!

Doubie och Enya höll sig intill varandra under hela besöket, hade samma rörelsemönster och var hur samspelta som helst. Den ena var en spegelbild av den andra. När Enya ruskade lite på sig, tog det inte många sekunder innan Doubie gjorde likadant. Vi hade, hur som helst, inte behövt oroa oss över att ta fel hund. Det fanns synliga skillnader. Enya är lite högre än Doubie och har lite bredare nos, en något ljusare krage och en yvigare svans. Men det är ju svårt att se när man jämför två bilder.

Efter det trevliga besöket hade vi varsin trött 7-månaders unghund. Såvitt jag kan bedöma var Enya nöjd och hade uppskattat återseendet med ytterligare en av sina systrar. Jag hoppas och tror att Doubie gjorde detsamma. ■

Hundporträtt – galleri

Min uppfattning är att man ska bli glad av att titta på bilder. Gärna dra lite munnen. Inte nog med det, bilder hjälper till att fånga intresset hos läsaren.

Förutom de intressanta reportagen i detta nummer, så har flera av er bidragit med så många fina bilder på era vackra eurasier. Tack för dem! Det vore därför synd att inte ge hundarna, och bilderna, den uppmärksamhet de förtjänar. Hur gör man det bättre än i ett porträttgalleri?

I detta nummer bekantar vi oss med följande hundar:

- 1) Bonus Pop Up's Karate Pärla – ”Nayla”
- 2) Chiasmas Beck Of Benji
- 3) Chiasmas Ebba Of Wisky
- 4) Chiasmas Gabby Of Calle – ”Doubie” (framsidan)
- 5) Chiasmas Helix Of Fox (näst sista sidan)
- 6) Chikaraspitz All About Ace
- 7) Fridlyckans Nordic Nocx
- 8) Gottbols Fenix
- 9) Leionspitz Nygget Of Myza – ”Myza”
- 10) Pommac Granli (baksidan)
- 11) Rocknikk's Expects The Jewels – ”Zelda” (sidan 2)
- 12) Sorschies Fla B'Brinna – ”Bree”

Alla kan bidra

Skicka in bilder på din hund (dina hundar) du med. Vill du skriva en kort presentation som komplement så går det givetvis bra. Det kan vara alltifrån utställnings-, ateljé- och gruppbilder till roliga, känslosamma eller fartfyllda ögonblicksbilder ur vardagen.

Kom ihåg!

- Alla har en funktion att fylla och i tidningen är de precis lika värdefulla och välkomna!
- Ange alltid det fullständiga namnet som hunden har i stamtavlan, inte bara tilltalsnamnet.
- På sidan 6 i detta nummer kan du läsa mer om hur vi vill ha bilderna för att kunna göra vissa upp era hundar på ett fint sätt och få bästa möjliga kvalitet vid tryckningen.
- Har du några frågor hur du ska göra eller något är oklart, hör av dig till redaktionen så försöker vi lösa det på bästa sätt.

Elisabeth Löfberg

Bonus Pop Up's Karat Pärla – "Nayla"

Fotograf: Angelica Leijon

Chiasmas Beck Of Benji

Fotograf: Petra Svalebeck

Chiasmas Ebba Of Whisky

Chiasmas Ebba Of Whisky, som vi kallar "Ebba" eller "Ebbis", föddes den 16 februari 2023. Vi använder våra sociala medier, TikTok och Instagram, för att inspirera andra med vår hundträning. Dagligen tränar vi på tricks, parkour, lydnad och en hel del vardagslydnad. Ebba är en smart och lättlärd tjej!

Vårt konto på TikTok och Instagram heter: hund.ifokus

Text och fotograf: Cassandra Hokkanen

Chikaraspitz All About Ace

Vår underbara och kloka Ace är 6 år. I somras träffade han sin pappa Bolt (Benny Av Nilsgarden), som bor i Norge, för första gången igen sedan han var valp.

Far och son kom snabbt bra överens, med samma goa inställning.

Text och fotograf: Sara Tingström

Fridlyckans Nordic Nocx

Fotograf: Lina Oscarsson

Gottbols Fenix

Fotograf: Morgan Andersson

Leionspitz Nugget of Myza – "Myza"

Fotograf: Emelie Blondell

Sorschies Fla B'Brinna – "Bree"

Jag vill presentera lilla Bree

Hade inte känt till rasen länge, men läst på mycket och kikat runt när jag plötsligt på "kopahund.se" fick syn på den här lilla skönheten. Hon såg precis ut som min leonberger som valp, fast med små stående öron.

Vi hade funderat att skaffa eurasier ett tag nu så jag tänkte att chansa och skriva intresseanmälan. Mejlade på kvällen till uppfödaren som svarade redan samma kväll. Morgonen därpå pratade vi på telefon, och plötsligt hade jag hund. Fick ledigt från jobbet, och med makens "välsignelse" att hämta valpen kom vi överens att träffas i Särna. Bor långt norrut och uppfödaren långt söderut, så det var nog menat att hennes man skulle norrut så jag kunde hämta valpen där redan samma dag.

Så det här vart ett snabbt spontanköp och väldigt lyckat sådant. Efter fem timmars resa hämtade jag lilla Bree och stannade över natten i Lillhärdal i en stuga. Dagen därpå åkte vi hem till tre överraskade barn, en något förvånad och avvaktande leonberger och glad man (happy wife, happy life).

Nu har vi det väldigt bra och trivs tillsammans. Vilken underbar ras!

Text: Margareta Cikowska

Fotograf: Everglow photography - Moa Näslund

Hälsoinformation

Ta hand om hundens tassar i vinter

Text: Elvira Orrpars

Snö, slask och salt kan skapa smärtsamma sprickor i hundens trampdynor. Under vintern är det därför bra att ägna hundens tassar lite extra uppmärksamhet. Så här gör du för att förebygga problem.

Vintern kan vara tuff för ömtåliga tassar. Hård skare på snön, is och fruset underlag kan slita på de annars mjuka trampdynorna. Bor du i en stad där det saltas mot halka på vintern kan saltet, om du har otur, skapa sprickor i tassarna som irriterar och besvärar. Som tur är kan du ganska enkelt förebygga och komma till rätta med problemen om du upptäcker dem i tid. En daglig koll av tassar och trampdynor är att rekommendera.

Checklista tassvård vintertid

- Klipp pälsen kortare mellan trampdynorna och runt tassan
- Torka gärna tassarna rena/torra med en handduk
- Håll klorna i bra skick
- Smörj hundens tassar med en fet tassalva vid behov
- Spola rent tassarna med vatten – om ni har gått på saltade vägar
- Har hunden problem med sprickor i tassarna kan skor vara ett alternativ

Förebyggande tassvård för hunden

Välskötta tassar har bättre förutsättningar att stå emot väder och vind. Har du en hund med mycket päls runt och i tassarna bör du ansa regelbundet. På så vis slipper hunden isklumpar mellan trampdynorna och tassarna torkar snabbare.

Torka även gärna av tassarna med en handduk när ni kommer in, var noga med att komma åt ordentligt mellan tårna. Då förebygger du både tassarna från att utveckla svamp av fukten och ditt golv från att bli alldeles blött.

Se också till att hålla klorna i bra skick genom att klippa klorna regelbundet. För långa klor kan fastna och få hunden att belasta tassarna fel.

Smörj hundens tassar med tassalva

Om din hund har torra tassar kan du smörja in trampdynorna med en fet salva för att förebygga problem med sprickor. Tassalvan är vattenavvisande och förhindrar den värsta snön och isen från att fastna mellan tårna. Tänk på att smörja tassarna en liten stund innan ni planerar att ge er ut i snön så att salvan hinner gå in i huden.

Håll ett öga på hunden eller avled med någonting gott precis när du smörjt tassarna, annars finns risk för att hunden slickar bort all salva från tassarna.

Börjar din hund att halta under vinterpromenaden?

Om ni går på saltade vägar är det bra om du spolar av hundens tassar efter promenaden. I detta fall är det bättre att spola av saltet än att torka med en handduk då risken finns att saltet inte försvinner. Vägsaltet torkar nämligen ut trampdynorna om det får vara kvar. Kommer saltet in i sprickor i tassarna kan det dessutom svida till ordentligt. Om hunden plötsligt blir halt på promenaden kan vägsaltet vara boven.

Har du en hund som får stora problem med sprickor i tassarna eller drabbas av köldkramp när temperaturen faller kan hundskor vara ett alternativ. Det finns både enkla plastmodeller som håller väta borta och lite mer robusta modeller som håller tassarna varma.

Lagom med vintermotion

Det är härligt att motionera tillsammans med hunden i vinterlandskapet, men kom ihåg att det kan vara besvärligt för hunden att pulsa i djup snö, särskilt om benen är korta. Vid skare och djup snö finns det risk för att hundens sporrar skadas när tassan försvinner i snön så var extra uppmärksam. Anpassa turen efter hundens kondition och förmåga. ■

En ovanlig sjukdom – Akromegali

Anledningen till att jag skriver detta är för att jag vill att denna ovanliga sjukdom ska få mer uppmärksamhet, om någon mer eurasier drabbas. En anmälan till Eurasierklubbens hälsoregister har gjorts och jag har efter detta fått veta att det finns fler drabbade eurasier. Jag vill härmed uppmuntra till att göra en anmälan till Eurasierklubben om eventuella sjukdomar som vår fina ras drabbas av.

När min Leija var fyra år började hon plötsligt dricka stora mängder, och vattenskålen fylldes på ideligen utan att jag förstod varför. Vi gick till veterinären och fick vätskeersättning. De tog ett helt batteri av tester. Hon fick Minirin, som verkar som det naturliga antidiuretiska hormonet vasopressin och reglerar njurarnas förmåga att koncentrera urin. Denna medicin hjälpte och drickandet avtog. Lättnaden och glädjen var stor och jag tänkte att medicinen skulle hjälpa henne. Men några månader senare kom problemet tillbaka.

Under en fruktansvärt jobbig tid försökte jag läsa på så mycket som möjligt och jag hittade flera sjukdomar som kunde vara aktuella. Det var bland annat diabetes, livmoderinfektion, Cushings, Addisons sjukdom och njurproblem. Den sjukdom som hon senare visade sig ha fanns aldrig med på sökträffarna. Jag frågade den veterinär som senare diagnostiserade henne, varför veterinären som vi först gick till inte kunde hitta diagnosen. Då svarade hon att det inte var konstigt. Detta är en mycket ovanlig diagnos som inte många veterinärer känner till.

Leija hann bli sjuk och "frisk" i flera omgångar till. Under tiden hann jag lägga märke till att oavsett vad jag gjorde med henne så gick hon upp i vikt. Vi simmade, sprang och aktiverade henne mycket. Varje måndag körde vi exakt samma procedur. Vi promenerade samma sträcka ner till djuraffären, så hon hann bajsas och kissa, och där vägde vi henne. Hon gick stadigt upp i vikt. Jag anklagade familjen och satte henne på diet, men

det hjälpte inte. Till slut sa jag att jag tar min hund och flyttar hemifrån om ni inte slutar mata henne, för jag har alltid lärt mig att vikt beror på vad som kommer in och ut. Det stämde inte i det här fallet.

Sista gången Leija fick sitt skov begärde jag ut alla journaler och åkte till en annan klinik. Det måste vara ödet, men väl där träffade jag en veterinär som fick journalerna, läste dem framför mig och sa, "jag tror jag vet vad det är"! Hon hade nyligen diagnostiserat en annan hund med samma sjukdom.

Veterinären ville söva henne, men jag sa nej, för när hon gjorde sin HD-röntgen fick hon oroväckande låg puls, 36 slag/minut. De sa att jag alltid måste berätta detta vid eventuell sövning, så de gav henne lugnande istället.

Vi satt i väntrummet innan vi gjorde de undersökningar som behövdes. Väntrummet på denna klinik var utomhus, i gräset under en buske som gav oss skugga, rogivande och vackert. Leija lade sig på sidan under busken och sträckte ut sig. Då såg jag en knöl mitt på magen. När jag försökte röra vid den så försvann den in, för att sedan poppa ut igen. När vi kom in igen informerade jag veterinären om det jag sett, varpå hon undersökte juvren, men hon hittade inget trots ordentlig undersökning. När hon gick ut ur rummet fick jag fram knölna igen och visade dem när veterinären kom tillbaka. Veterinären undersökte juvren igen och hittade djupt liggande knölar under alla juver. Två veckor senare fick Leija diagnosen, Akromegali.

Behandlingen för Akromegali är att operera bort livmodern, men för Leija var det för sent. Det hade tagit för lång tid att få diagnosen. Hon vägde 36 kg och hade hjärtsvikt samt vätska i lungorna. Det syntes på henne under vår sista promenad att hon knappt orkade med och mitt hjärta brast.

Text och fotograf: Laila Kraft

Akromegali

Akromegali är en sjukdom som drabbar både hund och katt, men patofysiologin skiljer sig åt mellan de båda djurslagen.

Hos hund drabbas framför allt tikar under diöstrus, den längsta fasen av brunstcykeln där progesteronnivåerna är som allra högst. Under denna fas kommer de höga progesteronnivåerna inducera juvret att producera tillväxthormonet GH. Detta hormon ger ökad tillväxt av kroppens olika vävnader. Hos dessa tikar ses ofta ett ökat mellanrum mellan tänderna, breddat huvud, förtjockad hud samt tillväxt av mjukdelar i svalget, vilket även kan leda till att hunden snarkar. Hundarna kan uppvisa polyuri/polydipsi, det vill säga att de börjar kissa och dricka mer än normalt. Vissa kan dessutom utveckla diabetes mellitus som följd av insulinresistens orsakat av de höga nivåerna av GH.

Sjukdomen ger ofta även kardiovaskulär, respiratorisk och metabolisk påverkan (påverkan på hjärta eller blodkärl, andning och ämnesomsättning, red. anm.), varav Leija uppvisade symptom inom samtliga av dessa områden.

Röntgenresultat

Röntgenresultat november 2024 – januari 2025

Registreringsnummer	Hundens namn	Kön	HD	ED	Patella
SE49052/2023	Balule Perfekt Gt	T	A	ED UA (0)	UA
SE11723/2022	Black Baloos Doris Day	T	C	ED GRAD 2	UA
SE36973/2023	Bonus Pop Up's Karat Safir	T	A	ED UA (0)	
SE36966/2023	Bonus Pop Up's Karat Tigeröga	H	A	ED UA (0)	UA
SE35663/2023	Camizoots Luna Lovegood	T			UA
SE23840/2023	Essmania's Daario Naharis	H	A	ED UA (0)	
SE23844/2023	Essmania's Daenora Targaryen	T	B	ED UA (0)	UA
SE23846/2023	Essmania's Dyanna Lannister	T	A	ED UA (0)	
SE33720/2023	Filurias Havanna	T	C		
SE13452/2024	Foxfire Royal Robin	H			MEDIALT GRAD 1
SE44904/2023	Galaxy Medio Nostri	T	A	ED UA (0)	UA
SE42021/2023	Gottbols Gina	T	B	ED UA (0)	
SE15028/2023	Järpens Puppies Jamira	T	B	ED UA (0)	UA
SE46426/2023	Lovely Megan's Blaze Bayley	H		ED UA (0)	UA
SE47859/2023	Mi'Lovalies Alfrida	T			UA
SE11496/2024	Nils Normann Av Geehrbacch	H	A	ED UA (0)	UA
SE34609/2023	Risan Gårdens Härliga Harry	H	B	ED UA (0)	
SE34611/2023	Risan Gårdens Härliga Herman	H	B	ED UA (0)	
SE15757/2023	Rocknikk's Introto Talk To Me Baby	T	A	ED GRAD 1	UA
SE18608/2024	Sagasminde's Frej	H	A	ED GRAD 1	UA
SE49480/2023	Sorschies Buz Zorro	H	A	ED UA (0)	UA
SE41395/2023	Sorschies X Yazz	T	A	ED UA (0)	
SE12029/2023	Zetills Zuperba Zelda	T	A	ED UA (0)	
SE12028/2023	Zetills Zuperba Zirocco	H	A	ED UA (0)	
SE12030/2023	Zetills Zuperba Ztella	T	A	ED UA (0)	

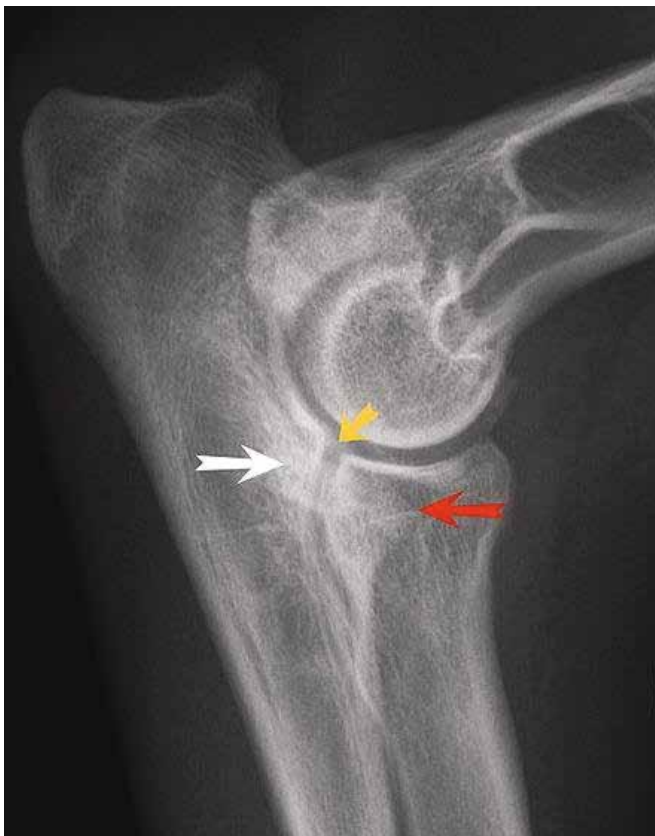

OCD/FCP

Vad är OCD/FCP?

Osteochondros (förkortat OCD) i olika leder, samt **fragmentering av processus coronoideus** i armbågsleden (förkortat FCP), är genetiskt betingade sjukdomar, d.v.s. bakgrunden är ärftlig. Men OCD/FCP är inte medfödda. Ledskadorna finns alltså inte när valpen föds. I stället uppstår en tillväxtrubbning under den fas när valpen växer som allra fortast, oftast vid 4-6 månaders ålder. Den genetiska bakgrunden för OCD/FCP är sannolikt kopplad till anlaget för snabbvuxenhet skriver Lennart Sjöström. Prognosen vid operation av osteokondros är som regel god om hunden opereras tidigt.

Symtom i varierande grad från en eller flera leder.

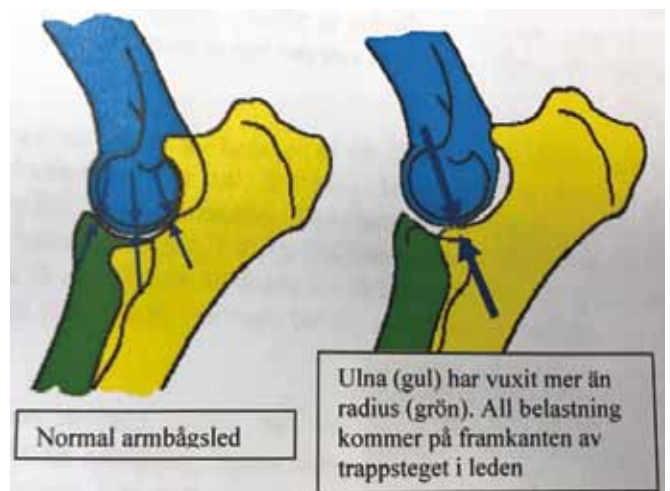
Osteokondros orsakas av att ledbrösket inte utvecklas i samma takt som bentillväxten. Följden blir ofta sprickbildningar och flagande ledbrösk, som leder till att hunden haltar.

Osteokondros kan drabba de flesta lederna i kroppen. Vanligast är problem i bog-, armbågs-, knä- och hasleder.

Symtom hos hund med osteokondros

- Minskad rörlighet i leden
- Leden kan kännas varm
- Varierande hälta
- Ofta sämre efter vila
- Galla i leden (svullna leder)
- Smärta vid palpation (veterinär känner med händerna och fingrarna för att upptäcka sjukliga förändringar)

Fragmentering

Fragmentering av processus coronoideus (FCP) har en särskild bakgrund. Här är orsaken en ojämn tillväxt i radius och ulna, som tillsammans utgör den undre ledytan i armbågsleden. Ulna kommer att växa mer än radius, varvid det uppstår en "trappstegsbildning" i leden. I stället för att belastningen fördelas över hela ledytan kommer all vikt att hamna på framkanten av trappsteget. Benet håller inte för belastningen, utan det uppstår frakturer i benet. Ett eller flera lösa benfragment i leden orsakar kraftig irritation.

Ett mycket stort problem i sammanhanget är att många unghundar med hälta antas ha "växtvärk". Det finns inget som heter växtvärk och det är mycket viktigt att aldrig nonchalera hälta hos en växande hund!

En unghund kan ju få en vrickning eller en muskelsträckning som ger hälta under några dagar. Vi rekommenderar att alla hälta och rörelseproblem på valpar eller unghundar bör undersökas av veterinär, för att i tidigt

skede kunna diagnosticera och i vissa fall åtgärda eventuella problem.

Diagnosen osteokondros ställs framför allt genom en noggrann ortopedisk undersökning. Ofta tar man röntgenbilder för att se hur stora förändringar det finns i leden. Tidigt i utvecklingen av osteokondros ser man ofta inte några förändringar på röntgenbilden, eftersom röntgenbilden bara visar skelettet men inte ledbrösket och mjukdelarna. En normal röntgenbild behöver inte innebära att leden är frisk, skriver Catarina Eliasson.

Behandling och rehabilitering

Lindriga osteokondrosförändringar kan ibland läka tillfredsställande utan operation men för de flesta hundar krävs operation.

Generellt sett anses osteokondros i bogleden ha bäst prognos medan armbåge och knäleder har något sämre, och osteokondros i hasleden har sämst prognos. Varje fall är dock unikt och måste bedömas individuellt.

Eftersom osteokondros är ärftligt ska hundar som drabbas inte användas i avel. Det är dessutom viktigt att ge hunden ett bra foder under valp/unghundperioden med rätt kalkhalt och rätt mängd energi.

Utfodring tycks vara av stor vikt för utvecklingen av osteokondros men även flera andra faktorer såsom motion påverkar sjukdomens utveckling enligt Maria Svernhage.

En riktigt utförd rehabilitering är en mycket viktig del av behandlingen efter OCD hävdar Lennart Sjöström. Ofta är det rehabiliteringen som avgör hur bra hunden kommer att fungera. För varje hund gör den erfarna personalen på Rehab-avdelningen upp en individuell rehabiliteringsplan utifrån skadornas omfattning och funktionen i benet. Syftet med rehabiliteringen är att återställa en normal ledfunktion och ett normalt rörelsemönster och balans, samt att bygga upp muskelstyrkan.

Om ni hos veterinär får diagnosen OCD/FCP skulle vi vara tacksamma att detta rapporteras till hälsoregistret på eurasierklubbens hemsida.

Tack på förhand!

Källor:

Catarina Eliasson, Leg. Veterinär. Specialistkompetens i hundens och kattens sjukdomar,

Maria Svernhage, SLU

Lennart Sjöström, med. chefveterinär, Diplomate European College of Veterinary Surgeons, Regionsjukhuset Strömsholm

Dags att planera årets BPH-tillfällen

På grund av det höga trycket på landets BPH-arrangörer bör ni redan nu planera och boka in vårens och försommarens BPH för era hundar. Det som krävs är att hunden är minst 1 år, det finns ingen övre gräns. Rekommendationen är att den genomförs efter slyngeltiden och innan avelsdebuten, men ni känner era hundar bäst så boka när ni anser att hunden är mentalt mogen.

BPH är ett viktigt verktyg, dels för er egen skull, för att få kännedom om er hunds mentala status, men också för rasens avelsarbete. Vi ser gärna att ni gör detta för er egen vinning. Det är ingen tävling utan enbart en beskrivning av hunden.

På vår hemsida eurasierklubben.se under BPH hittar ni länkar med information samt var det finns aktiva arrangörer.

Vi fick under 2022 vår historiska 200-analys från SKK som också ligger där. Under avelskonferensen, som hölls under hösten 2022, höll Catharina Brandsten från SKK mentalpool en föreläsning om den för deltagande uppfödare. Den presentationen kommer också läggas ut på vår hemsida för allmän beskådan. Utifrån analysen kunde man se att flera av våra hundägare avböjer skottmomentet. Detta skulle vi vilja minska så att resultatet blir mer rättvist om rasens ljudrädsla.

Har du som uppfödare fött upp minst fem hundar som genomfört BPH, med eller utan skott, kan du ansöka kostnadsfritt om ett BPH-diplom från SKK!

Är du medlem i Eurasierklubben kan du söka ersättningen på 400 kr efter genomfört BPH. Skicka medlemsnummer, kvitto och kontouppgifter till klubbens kassör för att få detta.

Avelskommittén

Utställningar

Titeltavlan

Under rubriken titeltavlan publicerar vi de hundar som tagit titlar under de senaste tre månaderna. Informationen hämtas uteslutande från SKK Hunddata, där vi kan få fram **svenska titlar och nordiska championat**. Svenska hundar som åker utanför Norden och ställer ut har vi ingen möjlighet att få information om.

Om din hund har tagit en titel utomlands, kom ihåg att registrera det hos SKK. Vill du att din hund även ska omnämnas på denna sida, skicka informationen till oss på redaktionen så tar vi med det i kommande nummer. ■

Eurasierspecialen 2025

Hökensås Camping, Tidaholm

Eurasierutställning lördag 24 maj

Hanar: Leon Scholten

Tikar: Paul Silder

Eurasierspecialen söndag 25 maj

Hanar: Paul Silder

Tikar: Leon Scholten

Best In Show söndag 25 maj

Vinnare från lördag & söndag tävlar

Anmälningsinformation för Eurasierspecialen

Sista anmälningsdag 27 april

Anmälningsavgifter

Valpklass (inoff) 4–6 mån & 6–9 mån: **250:-/hund**

Junior, unghund, öppen & championklass: **400:-/hund**

Veteranklass: **220:-/hund**

Anmälan

Internetanmälan görs via www.skk.se

Vid frågor mejla kicki@eurasierklubben.se

Varmt välkomna!

Boende

First Camp Hökensås-Tidaholm

Håkängen 1

522 91 Tidaholm

<https://www.firstcamp.se/>

**Boka boende genom Monica på telefonnummer
0733-22 30 53 eller 0502-230 53, inte via nätet eller
deras växel.**

**20 hundstugor är förbokade åt klubben. Kan bokas
från och med 29 januari av Monica.**

Det finns även stugor där man inte får ha hund inne men
de är inte förbokade.

Förutom stugor finns det ju självklart campingplatser så
det går ju bra att ta med husvagn/husbil eller varför inte
ta med tältet.

Samkväm

Gemensam grillning på lördagskvällen vid Gästhuset på campingen. Grillen tänds vid 16.30. Alla tar med sitt eget att äta.

Föreläsning av domaren Leon Scholten, kl 18.00

Vi hoppas många dyker upp till en trevlig kväll tillsammans.

Välkomna!

”

My name is **Leon Scholten** and I live in the Netherlands.

In 1995 I met for the first time the Eurasier and decided that it was the right dog for me. After 1,5 years of waiting I became the proud owner of my first Eurasier. Her name was Lindsey Beosten Blij born 26-03-1997.

The first litter we Bred was in 1999 under the Kennel name "Fieter de Fointjes".

Since 2011 I am also a Judge for Eurasier and at this moment I am a Judge for a lot of breeds in Group 5.

In 2020 I published my book "The Eurasier" the breed standard explained with photos. I used my big database of photos that I made myself over the 25 years that I was already involved with the breed. I have a Eurasier breed seminar online for the UK new Judges and a Eurasier breed seminar in the Netherlands.

At this moment I own 2 Eurasiers, 1 Chinese Crested and 2 Thai Bangkaew Dogs. For the Thai Bangkaew Dog I also gave a breed seminar for Judges.

Regards

Leon Scholten

”

Svenska Eurasierklubben

Styrelse

Ordförande

Göran Björkman
Rådmansövägen 217
761 94 Norrtälje
Tel: 070-335 37 00
ordforande@eurasierklubben.se

Vice ordförande

Kicki Svalin
Örsås Borryd 111
512 94 Svenljunga
Tel: 073-575 57 24 / 0325-190 11
viceordforande@eurasierklubben.se

Kassör

Lena Lindahl
Dragarbrunnsgatan 11 B
753 32 Uppsala
Tel: 073-043 33 04
kassor@eurasierklubben.se

Sekreterare

Lena Lindqvist
sekreterare@eurasierklubben.se

Ordinarie ledamöter

Tina Andersson
Storgatan 97
577 72 Virserum
tina@eurasierklubben.se

Frida Lindblom
Fyrislundsgatan 50
754 46 Uppsala
Tel: 070-334 75 77
frida@eurasierklubben.se

Suppleanter

Caroline Mårtensson
Ekenäsvägen 8
243 32 Höör
070-414 56 06
caroline@eurasierklubben.se

Marita Carlstedt
Siknäs Vansbrovägen 129
792 92 Mora
Tel: 073-528 70 93
marita@eurasierklubben.se

Revisorer

revisorer@eurasierklubben.se

Göran Pettersson
Kallslätten 14
647 91 Mariefred

Jonas Öhrn
Sjunnerups Gård
243 93 Höör
Tel: 070-741 52 68

Revisorsuppleanter

Rickard Nibell
Kallviksvägen 22
590 45 Brokind
Tel: 073-814 20 05

Sara Ljusterfors
Klevbergsvägen 127
179 60 Stenhamra
Tel: 070-751 47 23

Kommittéer

Valberedning

valberedning@eurasierklubben.se

Anette Lindeborg (*sammankallande*)
Pernilla Näslund
Anna Berggren

Avelskommitté

avelskomite@eurasierklubben.se

(Hit skickas sjukdomsanmälan)

Anette Essman (*sammankallande*)
Lyse-Lycke 110
453 91 Lysekil
Tel: 076-040 81 11

Jennifer Andersson
Hammarängsvägen 7
137 55 Tungelsta
Tel: 073-421 65 43

Camilla Svensson
Väse-Västanå 230
65596 Väse
Tel: 070-537 83 86

Jeanette Dyberg
Ögärdet 107
311 51 Ätran
Tel: 070-347 48 22

Julia Norlén

Åsmansbovägen 8F
739 70 Skinnskatteberg
Tel: 072-938 03 51

Sanna Carlsvärd

Bergvallavägen 6
583 94 Nykil
Tel: 070-271 76 58

Caroline Mårtensson (styrelserepresentant)

Ekenäsvägen 8
243 32 Höör
Tel: 070-414 56 06

Arbetsgrupp Dandy Walker

dandywalker@eurasierklubben.se

(Hit skickas alla frågor angående Dandy Walker)

Kicki Svalin

Örsås Borryd 111
512 94 Svenljunga
Tel: 073-575 57 24 / 0325-190 11

Utställningskommitté

utstallning@eurasierklubben.se

Kicki Svalin (sammankallande)

Örsås Borryd 111
512 94 Svenljunga
Tel: 073-575 57 24 / 0325-190 11

Göran Björkman

Rådmansövägen 217
761 94 Norrtälje
Tel: 070-335 37 00

Frida Lindblom

Fyrislundsgatan 50
754 46 Uppsala
Tel: 070-334 75 77

Tina Andersson

Storgatan 97
577 72 Virserum

Amanda Jonsson

Hunsebo 2
565 97 Bottnaryd
Tel: 073-038 32 80

Aktivitetskommitté

info@eurasierklubben.se

Åsa Lejon (sammankallande)

Frejavägen 18E
824 60 Forsa
Tel: 073-934 91 49
asa@eurasierklubben.se

Kristian Wedmark

Skommarstensvägen 6H
81241 Gästrike-Hammarby
Tel: 076-706 41 61

Redaktion

redaktor@eurasierklubben.se

Göran Björkman (ansvarig utgivare)

Rådmansövägen 217
761 94 Norrtälje
Tel: 070-335 37 00
ordforande@eurasierklubben.se

Elisabeth Löffberg (redaktör och grafisk designer)

Fårövägen 12
737 61 Virsbo
Tel: 073-992 76 94

Linnea Graftsund

Rättaregatan 58
583 33 Linköping
Tel: 072-017 71 82

Johanna Esmeralda Zverzina

Nansensgatan 25
417 41 Göteborg
Tel: 076-044 55 98

Sanna Carlsvärd

Bergvallavägen 6
583 94 Nykil
Tel: 070-271 76 58

Jennifer Andersson

Hammarängsvägen 7
137 55 Tungelsta
Tel: 073-421 65 43

Övriga ansvarsområden

Valphänvisning (Puppy referral)

valphanvisning@eurasierklubben.se

Kerstin Olofsson

Emriks gata 6
582 52 Linköping
Tel: 070-566 14 38

Medlemsansvarig (Members contact)

medlem@eurasierklubben.se

Rose-Marie Forsberg

Furugatan 11 A
598 34 Vimmerby
Tel: 0492-314 53

Medlemsartiklar (Member items)

Hänvisas till Aktivitetskommittén

Webbansvarig (Webmaster)

webmaster@eurasierklubben.se

Jeanette Dyberg

Medlemsavgifter

Huvudmedlem	375 kr
Familjemedlem	125 kr
Utlandsboende medlem	450 kr
Utlandsboende familjemedlem	125 kr
Gåva valpköparmedlem	185 kr

Medlemskap i SSUK ingår (*endast boende i Sverige*).

Det är enkelt att bli medlem

Kontakta SKKs kansli på telefon: 08-795 30 50 eller via e-post: medlem@skk.se. Du får därefter hem en förtryckt avi och ett medlemskort. Avgiften skall inte betalas direkt till Svenska Eurasierklubben.

Medlem som redan är medlem i annan klubb inom SSUK betalar endast 230 kr i medlemsavgift. Ange alltid vilken annan klubb du är medlem i. Denna avgift betalas alltid till SvEuk, bankgiro: 5101-5030.

Utlandsboende använder sig av följande vid betalning till SvEuk:

IBAN SE868 0000 81661 903975 7068
BIC SWEDSESS

Vid valpgåvomedlemsanmälan, när uppfödare vill betala för sina valpköpare till halva priset (gäller huvudmedlem), betalas denna avgift till SvEuks bankgiro.

Annonspriser

Medlem, icke kommersiellt

Helsida.....	350 kr
Halvsida	200 kr
Årsannons helsida 4 nr (<i>betalas i förskott</i>).....	1000 kr
Minnesannons, 1/4-sida	gratis

Kommersiella annonser

Helsida.....	1000 kr
Halvsida	500 kr
Medlemmar	50 % rabatt per helsida

Championatannons

Du kan annonsera till reducerat pris då din hund blivit champion eller fått annan officiell titel.

Helsida.....	250 kr
1/4-sida.....	100 kr

Material till Eurasierbladet

Det är ni medlemmar som är allra viktigast för att det ska bli en spännande tidning full av intressanta artiklar och underbara hundbilder! Utan er medverkan har vi i redaktionen inget att utgå ifrån när varje nummer ska produceras. För vad är en medlemstidning med tomma sidor?

Era prestationer och utmärkelser, i såväl utställningsringen som i andra aktiviteter, är precis lika viktiga som bilder och berättelser om vardagslivet med era fyrfota familjemedlemmar. Glöm inte det!

Vi utgår ifrån att insänt material är godkänt för publicering i Eurasierbladet.

Alla bidrag ska vara underskrivna med namn. Inga anonyma inlägg tas emot. Du kan dock få vara anonym i tidningen om så önskas.

Materialet skickas till: redaktor@eurasierklubben.se

Förbehåll

Redaktionen förbehåller sig rätten att gå igenom allt inkommet material innan det publiceras för att säkerställa att det uppfyller de kvalitetskrav som ställs på tryckt material.

Vi korrekturläser texter och förbehåller oss rätten att göra mindre justeringar i enlighet med svenska skrivregler och grammatik. Exempel på detta är skiljetecken, meningsuppbyggnad etc. Det är dock viktigt att förstå att vår avsikt inte är att ändra något i själva innehållet. I förekommande fall återkopplar vi till skribenten för diskussion och förklaring.

De åsikter som framförts av de olika bidragsgivarna är personliga och överensstämmer inte alltid med redaktionen eller Svenska Eurasierklubbens mening. Det är dock ytterst viktigt att innehållet i tidningen uppfyller SKKs grundregler och svensk lagstiftning. Av förklarliga skäl kan vi därför inte publicera material som på något sätt är kränkande eller väcker anstöt på något sätt.

Manusstopp för kommande nummer 2025

Nr 2..... 15 maj

Nr 3 15 augusti

Nr 4 15 november

Uppfödarregister

Kennel	Ansvarig	Ort	E-post	Hemsida
Ängermanland				
Brännabråns	Anette Lindeborg	Härnösand	anette.lindeborg@hotmail.com	facebook.com/brannabrans
Cool Surprise	Agneta Janson	Utansjö	agneta_janson@hotmail.com	facebook.com/people/Cool-Surprise/61566002451094/
Härjedalen				
Risan Gården	Karin Hallgren	Vemdalen	karin@risan.se	risan.se
Dalarna				
Leiionspitz	Marita & Göran Carlstedt	Mora	leiionspitz@eurasier.se	eurasier.se
Värmland				
Gottbols	Lisbeth Åberg	Kristinehamn	lisbetaaberg@gmail.com	gottbols-eurasier.com
Kathakali's	Camilla & Madde Svensson	Väse	info@kathakalis.se	kathakalis.se
Zeldas	Leena Korpi	Karlskoga	zeldas@telia.com	zeldas.eu
Västmanland				
Silvergläntans	Julia Norlén	Skinnskatteberg	julianorlen@hotmail.se	silverglantanskennel.weebly.com
Gästrikland				
Mi'Lovalies	Susanne Eriksson	Valbo	miervalieskennel@gmail.com	www.eurasierkennel.se
Norduppland				
Sommaränge	Hanna Tingsgård	Skutskär	hanna.tingsgard21@gmail.com	
Uppland				
Black Baloo's	Marie & Göran Björkman	Norrälje	marie@byteline.se	byteline.se/baloos
Chikaraspitz	Sara Ljusterfors	Ekerö	saraljusterfors@hotmail.com	chikaraspitz.se
Just Pix	Ingegerd Eriksson & Joacim Sandström	Tobo	ingegerd_3@hotmail.com	justpix.se
Södermanland				
Balder-Balder	Anna-Karin Lundberg	Tyresö	kennel@balder-balder.se	balder-balder.se
Bonus Pop Up's	Maja Årleborg Hasselqvist	Eskilstuna	maja.arleborg@outlook.com	bonuspopups.hundpoolen.com
Ex Amino's	Madeleine & Jennifer Andersson	Tungelsta	eurasier@examinos.se	examinos.se
Lilla Näsnaren's	Christel & Bosse Fredriksson	Katrineholm	lillanasnaren@outlook.com	lilla-nasnaren.se
Lovely Megan's	Suzanne Melchersson	Katrineholm	suzbengtsdotter@gmail.com	lovelymegan.se
Wävlegårds	Inger & Karin Johansson	Eskilstuna	info@wavlegardskennel.se	wavlegardskennel.se
Bohuslän				
Essmania's	Anette Essman	Lysekil	essmanias@gmail.com	essmanias.se
Västergötland				
Polkas valpar	Mariette & Torbjörn Styrenius	Trollhättan	mariette.styrenius@gmail.com	polkasvalpar.se
Sorschies	Kicki Svalin & Amanda Johnsson	Svenljunga/ Norra Unnaryd	kickisvalin@msn.com	sorschies.se
RockNikk's	Annika Tranberg & Hasse Nilsson	Präsebo	wildoci@hotmail.com	pbase.com/chereks/rocknikks
Swedish Meadow	Susanne Hermansson Engdahl & Veronica Hermansson	Grästorp	swedishmeadow@outlook.com	swedishmeadow-se.webnode.se
Östergötland				
Twin Dogs	Linda & Sofi Karlsson	Linköping	eurasier@twindogs.se	twindogs.se
Halland				
Fridlyckans	Helena Jansson	Onsala	fridlyckans@gmail.com	holisticbyhelena.com
Zetill's	Jeanette & Hasse Dyberg	Ätran	info@zetills.com	zetills.com
Småland				
Chiluna star	Tina Andersson	Virserum	ichicko@hotmail.com	kennelchiluna.se
Foxfire	Ulla-Carin Totney	Gullringen	uct@foxfire.se	foxfire.se
Järpens Puppies	Kristina Järpén & Gunnar Mattsson	Gullringen	918jarpen@telia.com	dixi.dinstudio.se
Wirosas	Ann-Charlotte & Björn Lagergren	Lenhovda	ac.lagergren65@gmail.com	wirosaskennel.se
Zevikens kennel	Linda & Martin Masth	Västervik	zevikens@gmail.com	zevikens.wordpress.com
Skåne				
Chiasmas	Cathy Baudeau	Kvidinge	chiasmaskennel@gmail.com	chiasmas.kennelsida.se
Coryana's	Ellinor Andersson	Farhult	ellinor_andersson@telia.com	coryanas.se
Camizoots	Caroline Mårtensson	Höör	camizootskennel@gmail.com	sv-se.facebook.com/camizootskennel
Örebro				
Filurias	Ingela Plett	Kumla	filurias@gmail.com	filuria.se
NORGE				
BenAki2b-Loved	Trude Svarttjønneng	Mo i Rana, Norge	trude.svarttjonng@live.no	benaki2blovend.kennelsida.com

Chiasmas Helix Of Fox
Fotograf: Fanny Stenberg

POSTTIDNING B

Vid obeställbarhet eller definitiv eftersändning
återsänd tidningen till nedanstående adress.

Rose-Marie Forsberg
Furugatan 11 A
598 34 Vimmerby

SVENGE
PORTO BETAG
FÖR SÄVE

